

Kort verslag van de laatste Bijbelstudiemorgen op 30 maart 2023

Ds. W. Visscher had geen lezing op papier staan, maar ons verenigingslid Wim de Jong heeft zijn aantekeningen ter beschikking gesteld voor de website; we zeggen hem daarvoor hartelijk dank.

Op de laatste Bijbelstudieochtend is ds. Visscher ook gevraagd de onder ons levende vragen naar aanleiding van zijn boekje over Samuël te beantwoorden. Eerst geeft ds. ons een brede beschouwing hoe we de Bijbel moeten lezen in deze tijd. De Bijbel is een geschiedenisboek waarin de grote daden Gods worden beschreven: de heilsorde maar vooral ook de heilshistorie.

Wij kunnen ons nauwelijks voorstellen hoe de tijd van Samuel en Abraham er uit zag, zeg maar zo'n 3000 en 4000 jaar geleden. Volgens ds. Visscher zou Abraham zou geen ouderling of predikant van onze gemeenten kunnen zijn in onze tijd. Hij was gehoorzaam aan Gods roeping om te gaan wonen in Kanaän. De Kanaänieten woonden in dat land, hij kwam te wonen tussen een hem vijandig volk, een voortdurende bedreiging.

Op het gebied van godsdienst, maar ook wat betreft de toen geldende gewoonten, vormden zij een bedreiging. Zijn vrouw Sarai liep ook voortdurend gevaar. Er werd gemakkelijk een moord gedaan om een begerenswaardige vrouw te bezitten. Dat zien we later ook met koning David en Bathseba. Ook wij moeten ons wachten voor eer, rijkdom, macht enz. Dit is een belangrijke waarschuwing, ook voor het ambtelijke leven. We hebben de voortdurende bescherming van de Heere nodig. In dit verband noemt ds. dat hij op biddag gepreekt heeft over Elisa die de hem beschermende paarden wel zag, maar zijn jongen niet. Hij bad daarom de Heere: Laat de jongen deze bescherming door de Heere ook zien!

In het zuiden lag Egypte met zijn piramiden, in het noorden Babel, beide sterke machten met een hoogontwikkelde cultuur. Daarom komt de vraag op om een overeenkomst te sluiten óf met Egypte óf met Babel, waar Jeremia tegen predikt. Nee, God wilde werken in dat kleine stukje land aan de Middellandse Zee, tussen Dan en Berseba. Daar liet de Heere Zijn Zoon geboren worden als Redder van mensenzielen.

We zien in de Bijbel de lijn van Adam/Abraham/Mozes/David, de dragers van de belofte van de komst van de Heere Jezus. Bij Maria en Jozef was er het verlangen, maar ook de verbazing, dat het Lam uit Maria geboren zou worden. En intussen gingen de priesters gewoon door met offeren.

Wat zegt dat over ons kerkenwerk t.a.v. de noodzaak tot bekering? Als Samuël sterft, ongeveer 1020 voor Christus, is dat op de grens van het tijdperk van richters en dat van de koningen in Israël. Jakob leunde voor zijn sterven op zijn staf, een kenmerk van het "pelgrim" zijn. Jakob werd op zijn verzoek in Kanaän begraven. Hij was niet geassimileerd, hij wilde begraven worden in het land van de belofte. Sterven is ingrijpend, het sterven van de Heere Jezus bovenal. Samuel was moedeloos, omdat Saul regeerde als een oosters koning, niet theocratisch.

Saul eindigt zijn leven bij de tovenares in Endor, en later op het gebergte van Gilboa. Samuël zag ook de voortdurende opkomst van de afgodendienst onder Baal, steeds verder af van de tabernakeldienst. Maar hij had ook koning David gezalfd als een belofte: Gods heil gaat door. God belooft en God houdt Zijn belofte. Niet kerken, kerkgebouwen, niet mensen, maar alleen het geloof in de belofte is belangrijk! Dat geeft behoud, redding. Kennen we de Heere Jezus? Dat is de belangrijkste vraag in ons aller leven.

Ze bedreven rouw over Samuel. Sterven is door de zonde ontstaan. De dood is echter overwonnen, voor Zijn kinderen een doorgang naar het eeuwige leven. Sterven is iets gemeens, banden worden doorgesneden. Ds. vertelt dat hij zijn vrouw 8 jaar geleden heeft verloren na 30 jaar huwelijk. Lewis zegt ergens: Je verlangt dat je vrouw terugkomt, maar dat is egoïstisch. Kunnen we ervoor buigen? Sterven is ook een waarschuwing voor ons allen: waar de boom valt, daar blijft hij liggen. Samuël wordt begraven, dat is de Bijbelse manier van lijkbezorging.

In de oudheid werden lijken verbrand, gecremeerd, en nu ook weer. Crematie is een teken van: het lichaam is inferieur, niet in tel, dat zie je vooral ook in de Griekse wereld terug. God heeft ons echter met lichaam en ziel geschapen. We moeten ook zuinig zijn op ons lichaam, niet roken, niet te veel eten, enz. Samuël werd begraven in zijn woning te Rama. Dat wil zeggen op de plaats waar hij gewoond en gewerkt had.

Vragenbeantwoording

Hoe oorlog te zien in bijbels-theologisch licht?

Johannes de Doper wijst de soldaten erop tevreden te zijn met hun soldij.

Augustinus benoemt de aspecten van een rechtvaardige oorlog:

1. Met een gerechtvaardigd doel, bijvoorbeeld de verdediging van je land.
2. De middelen moeten proportioneel zijn, dus bijvoorbeeld geen atoombommen gebruiken.

Wat onderscheidt ontvangen van zegening in Gods gunst of onder Gods toelating?

In Gods voorzienigheid gaat de zon op over bozen en goeden, dat is Gods toelating.

Gods zorg gaat over alle mensen. Toch: bid Hem of hij je wil bewaren, het is geen vanzelfsprekendheid.

Voor Gods kinderen heeft Christus aan het kruis betaald, zij ontvangen zegen in Zijn gunst.

Gods toelating: daarmee gaan we als mens "omhoog": bijvoorbeeld vakantie, goede baan, mooi huis.

Gods gunst: leidt tot lijdzaamheid, verootmoediging.

Waarschuwing: breng geen onderscheid aan tussen tijdelijke en eeuwige zegeningen, alles vereist gebed.

Wat kunt u zeggen over de kinderzegen of het gemis hiervan?

We hebben geen recht op het krijgen van kinderen, desondanks is kinderloosheid een zwaar kruis. Wees er open over naar kerkenraad en omgeving en ga er ook mee naar de dokter.

Binnen grenzen kun je de nodige middelen gebruiken.

Anderzijds: iedereen heeft een kruis, soms zichtbaar, soms verborgen.

Tegenwoordig wil iedereen het fijn hebben; de Bijbel zegt echter dat het christelijk geloof kruis dragen is.

Ervaring maakt wijs, maar ook voorzichtig. Dat geldt ook voor kinderloosheid.

Zie op Christus, de Voleinder des geloofs.

Het aanbod van genade is weer onderwerp van gesprek. Wat kunt u hierover zeggen?

Het aanbod van genade geldt allen, met bevel van bekering en geloof.

Het is geen wens, geen feit. Nee: het is een bevel, een recht van toegang tot het heil.

Ds. Paauwe zegt erover: we stappen eroverheen. We horen het aan en laten het voor wat het is.

Heden zo gij Zijn stem hoort, verhardt u niet en laat u leiden!!

Wat houdt stervensvoorbereiding in?

Ursinus en Hoornbeeck hebben hierover boekjes geschreven die het lezen meer dan waard zijn. Maar de oude mens neem je altijd met je mee, Romeinen 7:14 en verder. Lees preek Kohlbrugge over deze tekst.

Prof. Velema schreef eens: Denk elke dag 5 tot 10 minuten na over sterven. Wat betekent het voor mij?

Het geloof moet functioneren. Luther zegt hierover: die gelooft mediteert, bidt en heeft aanvechtingen. Maar voor de gelovige is er de Voorspraak bij de Vader naar 1 Johannes 2.

Is een gezalfde des Heeren per definitie een geroepene?

Ouderlingen, diakenen en dominees zijn niet boven de wet verheven, staan niet buiten de orde. Zij horen niet op een voetstuk te staan, in je ambt moet je je gedragen weten. Op de preekstoel mag men nooit persoonlijk worden.

De ambtsdragers oefenen een ambt uit in dienst van de gekruisigde Heere Jezus. Dat geeft hoon en spot.